

та-та. Както и да е ный не смы въ състояніе да разумѣемъ, по кой начинъ е могло това да са извърши отъ какъвъ-да е познатъ намъ законъ, и ный трѣба да припишемъ тѣхно-то устройство на воля-та на Всеомгъщяя.

Като доспустнемъ образование-то на едно слънце по теорія-та на Лапаса, ный вече си обясняваме образование-то на всички други слънца и системи, кои-то са намѣрватъ въ небесно-то пространство. По мнѣніе-то на защитници-тѣ на тѣзи теорія, кометы-тѣ произлѣзли отъ сѣщю-то вещество и сж завземали срѣдны положенія между два или нѣколко велики центрове. Тѣ, кометы-тѣ, като сж были тѣла несгжстены, паробразны, намѣрвали сж са почти въ равновѣсіе, до като най-послѣ притяженіе-то на единъ нѣкой центръ надвие, отъ кое-то тѣ и наченватъ полегка да са приближаватъ къмъ тѣло-то, кое-то го тѣгли. Тѣзи теорія, по видимому, са поддържа (до толкозъ, до колко-то единъ справедливъ доводъ може да поддържа нѣкой теорія) отъ този фактъ, че кометы-тѣ влѣзватъ въ наша-та система отъ всички части на небе-то и обыкалятъ около слънце-то ту по едно и сѣщо направленіе съ планеты-тѣ, ту по направленіе противоположно на тѣхно-то. Тѣхно-то несгжстено или паробразно състояніе произлѣзва отъ слабо-то централно притяженіе, кое-то не обходимо трѣба да сжществува въ тѣла-та, кои-то сж съставены отъ незначително количество вещество. Освѣнъ това, поне въ нѣкои случаи, има причина да вѣрваме, че нѣкои отъ кометы-тѣ, кога минаватъ прѣзь перихелія, обръщатъ са съвършено на пара отъ сила-та на слънчова-та топлина; и по този начинъ тѣ могатъ да обыкалятъ цѣлы вѣкове, едно подиръ друго, като са втвърдяватъ и обръщятъ на пара.

Но отъ дѣ произлѣзватъ огромны-тѣ ивицы свѣтлина, кои-то по нѣкогашъ придружаватъ тѣзи скитници тѣла? Послѣдньо-то завръщаніе на Халлева-та комета доставило данни за положително-то обясненіе на този тайнственъ прѣдмѣтъ. Съръ Джонъ-Хершелъ, слѣдъ внимателно и точно разглеждане на всички физически свойства на тѣзи комета, дошелъ до заключеніе, че фигура-та на комета-та, въишна-та ѳ обвивка и опашка-та ѳ, не може да бжде фигура на равнѣвѣсіе-то подъ дѣйствието на закона на тяготѣніе-то. За това, за обясненіе на това явленіе, той былъ принуденъ да пріема **една отласкателна сила.**

Да приведемъ собствены-тѣ му думы за тѣзи нова сила. «За да са не смуги никой при мысль-та за таквази отласкателна сила, каква-то тука са прѣдполага, нужно е да са припомни, че въ кометны-тѣ опашкы ный имамы работа съ явления съвършено несвѣтны съ наши-тѣ обыкновенны понятія за тяготѣюща матерія. Ако тѣ сж вещественны въ обыкновенно пріетя смыслъ, кой-то имъ приписва само инерція (самонадѣятелность) и притяженіе, то гдѣ е, пытамъ азъ, сила-та, коя-то може да ги носи, като твърдъ прѣтъ, кога-то ятка-та минува прѣзь перихелія, прѣтъ, кой-то има положеніе, постоянно насочено въ противна страна отъ слънце-то и, въ противность на всички закони на планетно-то движеніе, кой-то изиска медленно жгълно движеніе за най-далечны-тѣ частицы, кое-то ниско притяженіе на кометна-та ятка не може да имъ съобщи, колко силно и да е то? Опашка-та на комета-та на 1680 г., въ петъ дена слѣдъ